

følge med, thi Maalet er meget prisværdigt. Kun maa der sørges for, at der ved Gjennemførelsen af Bestemmelsen, saaledes som den staar, ikke paa nogen Maade gjøres noget utilbørligt Indgreb i Friheden. Det vil ogsaa ses, at der ikke maa forlanges for Meget af Ministeren med Hensyn til det Tillæg, som forordnes; thi de Midler, som ere stillede til Ministerens Raadighed, ere jo indskrænkede til de Kjendelser, som erlægges. Det vil først senere, dersom denne Institution, som jeg saa maa sige, vinder Godkæfte, og det bliver erkjendt, at den paa det Sted, hvor der nærest maa kunne være Spørgsmaal om den, nemlig her i Kjøbenhavn, er til Gavn, vise sig, om der ogsaa andesteds maatte være Grund til at ønske den, og hvorvidt der da ogsaa maatte kunne blive Tale om Bidrag dertil af Statskassen. Jeg har troet det uheldigt for Diden at blive staaende ved denne Afgang, til at organisere et saadant Tillæg, som kan faas ad denne Spørgsmaal, men at der ikke kunde være Tale om noget særligt Bidrag af Statskassen, idet der hele indtil Videre maa betragtes som et Forsøg.

Ensenfon: Jeg skal dog tillade mig nogle faa Bemærkninger, mod de Overdringer, der ere foreslåede af Udvalget. Jeg vil ikke tale om de to første Overdringsforslag, som jeg anser for Ubetydeligheder, men derimod om de følgende. Med Hensyn til Overdringsforslaget under Nr. 3, er det jo ganske vist overordentlig rigtig; naar Udvalget retter sine Bestræbelser paa, at ikke andre end uberygtede og rettskafne Personer bør have med disse Overdringsforeninger at gjøre; men det forekommer mig, at den Betingelse, der til saa henjænderes er stillet, at de i de sidste 5 Aar skulle have haft fast Ophold her i Landet, er meget uheldig. Det er jo nemlig klart, at de Mænd, der skulle kunne give Udvandrerne nogen Veiledning, maa være Folk, der have været i Amerika og kjende Forholdene der; naar det saa, saaledes som her i Slutningen

af første Stykke, hedder, at Ingen maa besætte sig dermed, som ikke har haft fast Ophold her i 5 Aar, saa vil det efter min Mening sige det Samme som, at de, der kjende til Forholdene derovre, ikke maa besætte sig dermed. Det forekommer mig derfor at være en meget uheldig Bestemmelse, og jeg tror, at der maatte sættes noget andet i Stedet, hvorved man sikrede sig Mænd, der kjende til Forholdene derovre, og ikke til Saadanne, der ikke kjende noget til dem, men kun ville give Veiledning for at lade sig betale derfor og for at gjøre sig et Løbebrød deraf. — Med Hensyn til det næste Hovedændringsforslag, som er det under Nr. 5, forekommer det mig ogsaa, at dette Forslag om denne nye Institution er temmelig uheldigt. Grunden dertil er vistnok den, at Politiet i Kjøbenhavn ikke kan overkomme disse Forretninger, men paa den anden Side mener jeg dog, at naar een Mand kan overkomme disse Forretninger, der hovedsagelig indskrænktes sig til to Maanedes — thi i de øvrige 10 Maanedes af Aaret er der ikke Meget at gjøre, der er egentlig kun Udvandring i to — saa er det paa-faldende, at Politiet i Kjøbenhavn, som har over 200 Mennesker til Disposition, ikke kan overkomme det. Men hvad jeg især har bemærket er den Maade, hvorpaa denne Mand skal lønnes. Det forekommer mig, at denne Lønningsmaade af 24 β for hver Udvandrer ikke er ganske heldig. Man teg er paa 6000 Udvandrerer årlig; men af disse 6000 Udvandrerer kan man være temmelig rolig for, at kun 5 $\frac{1}{2}$ eller maaste 5 Gange 6 ville henvende sig til vedkommende Mand for at søge Veiledning; thi de Folk, som komme hertil for at udvandre, have i Almindelighed Alt saaledes ordnet, at de lige kunne gaa ombord, det er kun ganske enkelte Sædvidere, som ville søge Underretning hos denne Agent eller Raadgiver, men derimod skulle de Alle vinges til at betale 24 β pro persona. Jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at efter den Underretning, jeg har modtaget, betaler